

og særlig ønsker Dplysninger derom. I Rigsdagssamlingen 1889—90 blev der af den ærede Finansminister her i Landstinget forelagt et Lovforslag om Told- og Stibsafgifterne. Dette Lovforslag indeholdt en meget væsentlig Forhøjelse af Tolden paa Vin. Tolden paa Vin paa Flasker er for Tiden 50 Ore pr. Pot, hvilket jeg antager nærmest svarer til 50 Ore pr. 2 Pd., og Tolden paa Vin under alle andre Indførselsformer er 10 Ore pr. Pund. Det er den nuværende Told paa Vin, som ogsaa gjaldt den Gang, den ærede Finansminister forelagde Lovforslaget. Men i det Lovforslag, som da blev forelagt, var det foreslaaet, at Tolden paa Vin paa Glasballoner, Flasker og Kruffer skulde forhøjes til 60 Ore pr. Pd. og i øvrigt paa Vin med indtil 15 pCt. Alkohol til 20 Ore pr. Pd. og paa Vin med mere end 15 pCt. Alkohol til 30 Ore pr. Pd. Ærede Medlemmer ville altsaa se, at det var en meget væsentlig Forhøjelse af Vintolden, der den Gang blev foreslaaet af den ærede Finansminister, og jeg lagde særlig Mærke til den Motivering, som den ærede Minister kom med, da Lovforslaget forelagdes og behandlede her i Tinget. Jeg skal erindre om, at der samtidig var forelagt et Lovforslag om Forhøjelse af Brændevinsbestatningen, hvilket stod i Forbindelse med denne Vintold; jeg skal senere komme til nærmere at omtale det. Den ærede Finansminister bemærkede, da dette Lovforslag blev forelagt, at han ikke var nogen særlig Ven af særlige Handelsstraktater, men naar det var almindeligt i Europa at afslutte særlige Handelsstraktater Landene imellem, kunde vi i et Land som Danmark heller ikke undslaa os derfor, hvis vi ikke skulde forfordes over for andre Lande. Dernæst bemærkede den ærede Finansminister, at skal man ind paa Systemet med særlige Handelsstraktater, er det ogsaa ganske nødvendigt, at man har noget klæffeligt at byde det Land, man vil slutte Handelsstraktat med, til Vederlag for de Fordele, man vil opnaa, og den ærede Minister tilføjede endvidere, at de Forhandlinger om en Handelsstraktat med Spanien, som den Gang vare førte, glippede, fordi vi desværre stode med saa lave Toldpositioner for de Varer, der interesserede Spanien, at den hyderligere Medgang, der blev forlangt derfra, her blev anset for at være større, end vi kunde staa os ved at gaa ind paa. Jeg tillader mig at erindre om, at disse Udtalelser bleve fremsatte i Forbindelse med et Forslag om en forhøjet Told paa Vin, og det fremgaar deraf, at Spanien, den Gang disse Forhandlinger bleve førte, mente, at vor Vintold var for høj, og at det burde

have en Nedsættelse af den, hvilket Danmark den Gang ikke mente at kunne gaa ind paa. Der foreligger nu ingen Fordring om en Nedsættelse af Vintolden i Danmark, men da der i Stedet for foreligger et Forlangende fra Spanien om Fiksering af Tolden paa forarbejdet Rork, ligger det meget nær at antage, at samtidig med dette Lovforslag foreligger der en Fiksering af Vintolden, som den er, saa at man ikke vil være i Stand til i Fremtiden at kunne forhøje den, saa længe Handelsstraktaten med Spanien bestaar. Jeg skal nu bemærke, at jeg er ikke nogen særlig Under af Told, og heller ikke af Told paa Vin i og for sig, men i Forbindelse hermed staar Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Der tales jo paa forskellige Møder omkring i Landet om, at man ønsker en Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Man kalder Brændevin Lüksus, og saa siger man, maa man sølgelig bestatte Brændevinen. Jeg ved nu, at den højtærede Finansminister ifølge sine tidligere Udtalelser og ifølge det Forslag, han tidligere har forelagt, er en Ven af Brændevinsbestatning, saa at hvis der er Stemning derfor blandt Repræsentanterne her i Tinget og i det andet Ting, saa vel som hos Befolkningen, er der al Udsigt til, at en saadan forhøjet Brændevinsbestatning vil blive gennemført. Jeg er ikke nogen Ven af Brændevinsbestatning og vil gøre, hvad jeg kan, for at forhindre en Forhøjelse af den; men jeg er jo ikke i Stand til at lægge et afgørende Lod i Vægtskaaalen i saa Henseende, og jeg vil sige, at skulde man gaa til en forhøjet Brændevinsbestatning og samtidig være forpligtet til ikke at røre ved Vintolden, saa at man ikke kunde forhøje den, vilde jeg endnu mere være en Modstander af Brændevinsbestatning. Kalder man Brændevinsbestatning en Lüksustold, men fikserer Vintolden paa det lave Standpunkt, hvorpaa den nu staar, tror jeg ikke, at man har valgt det til Genstand for Bestatning, som man egentlig bør forstaa ved Lüksus. Nu ønsker jeg gerne at vide, om de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, ere rigtige. Ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at jeg støtter mig til tidligere Udtalelser af den højtærede Finansminister, til en Forstaelse af det foreliggende Lovforslag og en Forstaelse af den spanske Handelsstraktat, som jeg maa være berettiget til at anse for rigtig, og jeg tillader mig derfor at stille den Forespørgsel til den højtærede Finansminister, som ganske vist ikke er til Stede — men jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister vil kunne svare i Stedet for ham — om Danmark har frie Hænder